

מסכת שבת

פרק ו משנה ד

לא יצא האיש לא בסינה, ולא בהשחת, ולא בתריס, ולא באלה,
ולא ברמה. ואם יצא, חיב חטא. רבי אליעזר אומר,
תכלשיטין הוו לו. וחייבים אומרים, אין אלא לגנאי, שגנא אמר
(ישעה ב) וכפתוי מרבותם לאחים וחניתותיהם למצוות, לא
ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחתה. בירית, טהור,
ויזאינו בה בשבת. כללים, טמאין, ואין יזאינו בהם בשבת: